

پویشگران آینده امیدبخش

گزارش سیاستی

بازتعریف نقش بریتانیا در نظم بین الملل؛ تحلیل سیاستی سخنرانی اندی

برنهام در مجمع عمومی سازمان ملل و دلالت‌های آن برای ایران

نویسنده: غزاله غفوری

مهر ۱۴۰۵

www.paiab.org

پایاب دانشگاهی

میز بریتانیا

دیدگاه‌ها و نظرات مطرح شده در مقالات این بخش، بیانگر دیدگاه‌های نویسندگان آن‌هاست و لزوماً منعکس کننده مواضع موسسه پایاب نیست.

مقدمه

سخنرانی اندی برنهام، نخست‌وزیر بریتانیا، در هشتاد و یکمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۶ را می‌توان تلاشی برای ترسیم جهت‌گیری سیاست خارجی و امنیتی دولت جدید بریتانیا در دهه پیش‌رو دانست. برنهام سخنرانی خود را با عبارت «بریتانیا بازگشته است» آغاز کرد و تجربه یک دهه پس از خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا را مبنایی برای بازتعریف جایگاه این کشور در محیط بین‌المللی قرار داد. در این چارچوب، بریتانیا تلاش می‌کند میان بازسازی داخلی، افزایش تاب‌آوری اجتماعی، تقویت قدرت دفاعی، توسعه روابط با اروپا و آمریکا، تعامل با قدرت‌های نوظهور و نقش‌آفرینی در شکل‌دهی به قواعد جهانی ارتباط برقرار کند.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های این رویکرد، گسترش مفهوم امنیت ملی است. به زعم بریتانیا، امنیت صرفاً به قدرت نظامی و بازدارندگی محدود نمی‌شود، بلکه انسجام اجتماعی، هزینه زندگی، نابرابری، امنیت اطلاعاتی، حملات سایبری، هوش مصنوعی و تغییرات اقلیمی نیز ذیل عوامل مؤثر بر امنیت ملی قرار می‌گیرند. بر همین اساس، بریتانیا قصد دارد ضمن حفظ تعهدات خود در ناتو و تقویت قابلیت‌های دفاعی اروپا، با ایجاد «مرکز ملی دفاع اطلاعاتی» با هرگونه عملیات اطلاعاتی خصمانه مقابله کند.

در سطح بین‌المللی، لندن در پی حفظ جایگاه خود به‌عنوان نزدیک‌ترین متحد آمریکا، تعمیق روابط با اتحادیه اروپا و در عین حال حفظ کانال‌های ارتباطی با چین، هند، برزیل و سایر قدرت‌های غیرغربی است. برنهام از موقعیت بریتانیا به‌عنوان یک «میانجی صادق» سخن می‌گوید و عضویت این کشور در شورای امنیت، کشورهای هم‌سود و توافقنامه مستمر و جامع شراکت ترنس-پاسیفیک^۱ را بخشی از ظرفیت آن برای گردآوردن بازیگران مختلف معرفی می‌کند.

هوش مصنوعی نیز در صحبت‌های اندی برنهام حائز اهمیت بود. اعلام ایجاد مشارکت دفاعی جدید میان بریتانیا و آمریکا در حوزه هوش مصنوعی و تصمیم لندن برای دادن این فناوری در مرکز ریاست بریتانیا بر گروه ۲۰^۲ نشان می‌دهد که فناوری‌های نوین به یکی از عرصه‌های مهم قدرت‌سازی و

^۱ Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership (CPTPP)

^۲ G20

قاعده‌گذاری بین‌المللی برای لندن تبدیل شده‌اند. در مجموع، سیاست جدید بریتانیا را می‌توان بر سه محور «تاب‌آوری»، «قدرت شبکه‌ای میانی» و «قاعده‌گذاری» تحلیل کرد.

سخنرانی ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۶ از این منظر اهمیت بیشتری دارد که برنهام آن را با اشاره به آغاز نخست‌وزیری خود و گذشت یک دهه از خروج از اتحادیه اروپا آغاز می‌کند. همچنین وی نوید می‌دهد که سند راهبردی ده ساله‌ای را منتشر خواهد کرد که احتمالاً در این سند دکترین جدید سیاست خارجی بریتانیا و مواضعش شفاف‌تر قابل بررسی خواهد بود. او تصریح می‌کند که بریتانیا تجربه «اختلال» ناشی از این دوره را پشت سر گذاشته و اکنون درصدد است از تجربه دهه گذشته برای رهبری دهه آینده استفاده کند. عبارت «Britain is back» (بریتانیا بازگشته است) در همین چارچوب قرار می‌گیرد. بریتانیا در حال بازگرداندن Global Britain (بریتانیای جهانی) است.

بر این اساس، این سخنرانی را می‌توان تلاشی برای پاسخ به یک پرسش بنیادی دانست: بریتانیا پس از خروج از اتحادیه اروپا و در شرایط تغییر نظم بین‌المللی چگونه می‌خواهد قدرت و نفوذ خود را بازتعریف کند؟

پاسخ ارائه‌شده در سخنرانی بر ترکیبی از بازسازی داخلی، قدرت دفاعی، تاب‌آوری اجتماعی، همکاری فراآتلانتیکی، تعامل با اروپا و قدرت‌های نوظهور و مشارکت فعال در تدوین قواعد بین‌المللی استوار است.

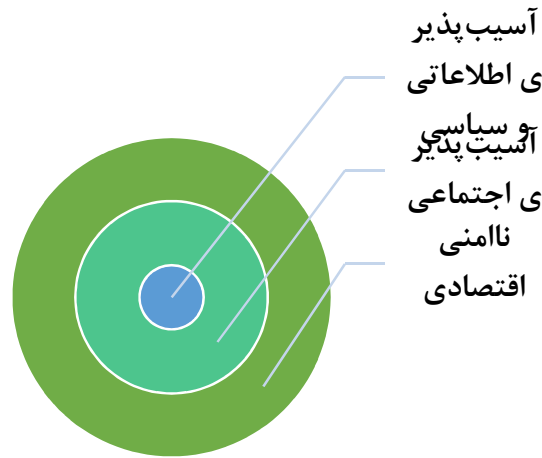
۱. «بریتانیا بازگشته است»: بازسازی قدرت از درون

پیش از پیوستن به «جامعه اقتصادی اروپا» (EEC)، بریتانیا در حال گذار از موقعیت یک امپراتوری جهانی رو به افول به یک قدرت متوسط با نفوذی فرامنطقه‌ای بود. لندن پس از جنگ جهانی دوم، سیاست خارجی خود را بر دکترین «سه دایره نفوذ» چرچیل (امپراتوری/اتحادیه کشورهای مشترک‌المنافع، رابطه ویژه با ایالات متحده و اروپای قاره‌ای) بنا نهاد. در این دوران، بریتانیا با نوعی «استثنائگرایی تاریخی» و فاصله‌گیری ساختاری از همگرایی عمیق اروپایی رفتار می‌کرد و ترجیح می‌داد خارج از معاهدات بنیادین مانند معاهده رم باقی بماند؛ رویکردی که لندن را به سمت ایجاد ابتکارات تجاری موازی نظیر «منطقه تجارت آزاد اروپا» (EFTA) سوق داد تا بدون واگذاری حاکمیت ملی، منافع اقتصادی خود را حفظ کند. با پیوستن به بلوک اروپا در سال ۱۹۷۳، بریتانیا جایگاهی دوگانه و تا حدی متناقض را تجربه کرد؛ از یک سو به معمار اصلی «بازار واحد اروپایی» (Single Market)، گسترش اتحادیه به شرق و ترویج تجارت آزاد و مقررات‌زدایی تبدیل شد و نقشی کلیدی در تصمیم‌گیری‌های کلان ایفا

کرد، و از سوی دیگر لقب «شریک مردد» (Reluctant Partner) را به دست آورد. لندن با استفاده مداوم از سازوکارهای خروج اختیاری (Opt-outs) نظیر عدم پذیرش پول واحد (یورو)، عدم الحاق به پیمان شنگن و کسب تخفیف‌های مالیاتی، همواره کوشید ماهیت اقتصادی همگرایی را حفظ و از تبدیل اتحادیه به یک پروژه فدرالیستی سیاسی جلوگیری کند، امری که بر تداوم تنش میان حاکمیت پارلمانی و فراملی‌گرایی بروکسل صحنه می‌گذاشت. پس از همه‌پرسی ۲۰۱۶ و خروج رسمی از اتحادیه اروپا، بریتانیا جایگاه بین‌المللی خود را ذیل دکترین «بریتانیای جهانی» (Global Britain) بازتعریف کرد. این رویکرد جدید بر استقلال در سیاست‌گذاری تجاری، انعقاد توافق‌نامه‌های دوجانبه در حوزه اقیانوس آرام و هند (ایندوپاسفیک)، تعمیق ائتلاف‌های راهبردی و امنیت مستقل مانند «آکوس» (AUKUS) و تقویت ستون اروپایی-آتلانتیک ناتو متمرکز است. در این چارچوب، بریتانیا می‌کوشد با تکیه بر ابزارهای دیپلماسی، قدرت نرم، بازارهای مالی لندن و نفوذ دفاعی خود، هویتی فرامنطقه‌ای و منعطف‌تر به نمایش بگذارد، هرچند چالش‌های موازنه‌سازی در تنظیم روابط جدید با همسایگان قاره‌ای و واقعیت‌های اقتصادی پسابرگزیت همچنان محور اصلی محاسبات ژئوپلیتیکی این کشور باقی مانده است.

در همین راستا، محور نخست سخنرانی، پیوند میان قدرت داخلی و جایگاه خارجی بریتانیاست. برنهام برخلاف برداشت سنتی از قدرت و امنیت ملی که آن را عمدتاً با توان نظامی و اقتصادی تعریف می‌کند، مفهوم گسترده‌تری از قدرت ارائه می‌دهد. از نظر او، کشوری که با شکاف‌های اجتماعی، نابرابری اقتصادی، بحران هزینه زندگی و بی‌اعتمادی عمومی مواجه باشد، در برابر تهدیدات خارجی نیز آسیب‌پذیرتر خواهد بود. به همین دلیل، او میان امنیت و قدرت ملی و انسجام اجتماعی رابطه مستقیمی برقرار می‌کند و معتقد است که بدون جامعه‌ای قوی و منسجم، امنیت ملی تحقق نخواهد یافت. همچنین از ضرورت مقابله با عواملی سخن می‌گوید که از طریق ایجاد ترس، ناامیدی و شکاف اجتماعی می‌توانند ثبات سیاسی را تضعیف کنند. این برداشت را می‌توان نوعی امنیتی‌شدن تاب‌آوری اجتماعی دانست؛ یعنی سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی دیگر صرفاً موضوعات رفاهی نیستند، بلکه بخشی از زیرساخت امنیت ملی تلقی می‌شوند.

در این چارچوب، دولت بریتانیا میان سه حوزه ارتباط برقرار می‌کند:

۲. گسترش مفهوم امنیت ملی

برنهام در سخنرانی خود ضمن تأکید بر ادامه سرمایه گذاری دفاعی، تعهدات بریتانیا در ناتو و تقویت قابلیت های اروپایی، مفهوم امنیت را به حوزه های غیرنظامی نیز گسترش می دهد.

در این نگاه، امنیت ملی شامل مجموعه ای از عناصر است:

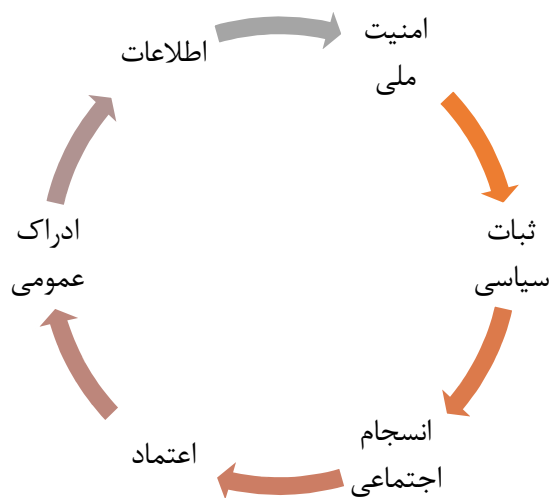
- قدرت نظامی و بازدارندگی؛
- انسجام اجتماعی، هزینه های زندگی، و نابرابری؛
- امنیت اقتصادی؛
- امنیت اطلاعاتی؛
- امنیت سایبری، فناوری و هوش مصنوعی؛
- حفاظت از زیرساخت های حیاتی؛
- مقابله با تغییرات اقلیمی.

این رویکرد نشان می دهد که سیاست امنیتی لندن در حال فاصله گرفتن از برداشت صرفاً نظامی از تهدید است. در نتیجه، از نظر لندن تهدید لزوماً به معنای حمله نظامی مستقیم نیست؛ بلکه می تواند از طریق حملات سایبری، عملیات اطلاعاتی، اختلال در زیرساخت های حیاتی یا ایجاد بی اعتمادی اجتماعی نیز شکل گیرد. از منظر سیاست خارجی ایران، این تحول اهمیت دارد؛ زیرا نشان می دهد ارزیابی لندن از رفتار دولت های خارجی احتمالاً بیش از گذشته حوزه هایی مانند رسانه، فضای سایبری، فناوری و شبکه های اجتماعی را نیز دربر خواهد گرفت.

۳. جنگ اطلاعاتی و امنیت شناختی

برنهام مدعی می‌شود که نهادهای روسی از ربات‌ها، وبسایت‌های جعلی، مقالات جعلی، جعل هویت سازمان‌های بریتانیایی و تقویت روایت‌های راست افراطی استفاده کرده‌اند و تلاش کرده‌اند در انتخابات ۲۰۱۹ بریتانیا مداخله کنند. او همچنین مدعی می‌شود که این اقدامات برای ایجاد ترس، ناامیدی و شکاف اجتماعی طراحی شده‌اند. اهمیت این بخش صرفاً در اتهامات مطرح‌شده علیه روسیه نیست، بلکه در تعریف جدید از میدان رقابت است.

در این چارچوب زنجیره واحد زیر شکل می‌گیرد:

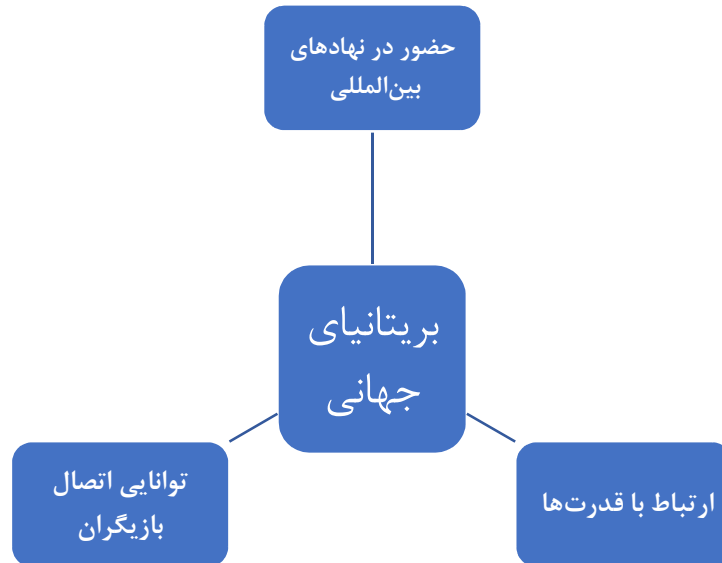

در همین راستا، نخست‌وزیر بریتانیا اعلام کرد که رؤسای نهادهای امنیتی این کشور مأمور بررسی ایجاد مرکز دفاع ملی اطلاعاتی (National Centre for Information Defence) شده‌اند؛ مرکزی که قرار است عملیات اطلاعاتی خصمانه را شناسایی، نسبت‌دهی و مختل کند. این تحول نشان‌دهنده نهادی‌شدن مفهوم «دفاع اطلاعاتی» در سیاست امنیتی بریتانیا است.

۴. بازتعریف Global Britain زیر سایه صداقت در میانجی‌گری

یکی از مهم‌ترین بخش‌های سخنرانی، تصویری است که از جایگاه جهانی بریتانیا ارائه می‌شود. برنهام از آمریکا به عنوان نزدیک‌ترین متحد بریتانیا یاد می‌کند، بر روابط عمیق با اتحادیه اروپا تأکید دارد و در عین حال از همکاری با چین، هند و برزیل سخن می‌گوید. همچنین عضویت بریتانیا در شورای امنیت، کشورهای هم‌سود و توافقنامه مستمر و جامع شراکت ترنس-پسیفیک را از ظرفیت‌های این کشور برای ارتباط با بازیگران مختلف می‌داند. از این منظر، Global Britain دیگر صرفاً به معنای گسترش روابط تجاری پس از خروج از اتحادیه اروپا نیست.

مفهوم جدیدتر را می‌توان بر اساس سه عنصر توضیح داد:

برنهام صراحتاً ادعا می‌کند که بریتانیا در یک جهان تقسیم‌شده می‌تواند نقش میانجی و پیونددهنده کشورها را ایفا کند. بنابراین، لندن تلاش می‌کند خود را نه به‌عنوان یک ابرقدرت، بلکه به‌عنوان یک قدرت شبکه‌ای میانی تعریف کند؛ کشوری که از طریق روابط، نهادها و ائتلاف‌ها می‌تواند نفوذ خود را حفظ کند.

برنهام برای توصیف جایگاه بریتانیا از اصطلاح «honest broker» استفاده می‌کند. با این حال، میانجی‌گری را نباید با بی‌طرفی یکسان دانست. بریتانیا از یک سو نزدیک‌ترین متحد آمریکا و عضو ناتو است و در مسائل امنیتی اروپا نقش فعالی دارد؛ از سوی دیگر با چین، هند، برزیل و دیگر قدرتها ارتباط برقرار می‌کند. بنابراین، نقش مورد نظر لندن را می‌توان بیشتر قدرت اتصال‌دهنده دانست تا میانجی بی‌طرف. این تمایز برای ایران اهمیت دارد. اگر بریتانیا بتواند میان واشنگتن، اروپا و برخی قدرت‌های غیرغربی کانال ارتباطی ایجاد کند، می‌تواند در برخی پرونده‌ها نقش تسهیل‌کننده داشته باشد؛ اما این نقش را نباید به معنای فاصله گرفتن لندن از ساختار امنیتی غرب تلقی کرد. از این منظر، ظرفیت «میانجی‌گری» بریتانیا بیش از آنکه از بی‌طرفی ناشی شود، از گستره شبکه روابط آن ناشی می‌شود.

۵. هوش مصنوعی و ظهور یک حوزه جدید از قدرت

هوش مصنوعی احتمالاً مهم‌ترین عنصر نوآورانه در سخنرانی برنهام است. نخست‌وزیر بریتانیا هوش مصنوعی را هم‌زمان با رشد اقتصادی، آموزش، سلامت، امنیت، دفاع، زیرساخت‌های حیاتی، بازار کار، صنعتی‌سازی مجدد، و حکمرانی جهان مرتبط می‌کند.

برنهام همچنین از ایجاد یک مشارکت دفاعی جدید با آمریکا در زمینه هوش مصنوعی برای حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی خبر می‌دهد. اهمیت این موضوع برای سیاست خارجی آن است که فناوری دیگر صرفاً یک حوزه اقتصادی محسوب نمی‌شود؛ بلکه به بخشی از معماری امنیتی و ژئوپلیتیکی تبدیل شده است. بریتانیا همچنین اعلام کرده است که هوش مصنوعی را در مرکز برنامه ریاست خود بر گروه ۲۰ قرار خواهد داد و در پی ایجاد اصول و استانداردهای جهانی درباره توسعه ایمن و شفاف این فناوری است. بنابراین، می‌توان گفت یکی از اهداف لندن، تبدیل ظرفیت فناورانه خود به قدرت قاعده‌گذار است.

۶. اوکراین: دفاع از نظم مبتنی بر قواعد

در موضوع اوکراین، برنهام حمایت بریتانیا از این کشور را فراتر از یک همراهی نظامی یا سیاسی صرف می‌برد و آن را مستقیماً به منشور سازمان ملل، حقوق بین‌الملل و اصل حاکمیت قانون گره می‌زند و حمله به زیرساخت‌های انرژی طبق حقوق بین‌الملل غیرقانونی و غیرانسانی است. نکته جالب اینجاست که در جنگ اوکراین بریتانیا حقوق بین‌الملل و انسانی بودن یا نبودن را تشخیص، بررسی و اظهارنظر می‌کند اما در جنگ ایران حمله به زیرساخت‌ها و مراکز غیرنظامی را مشروع می‌داند. او با روایت دقیق و انسانی از سفر اخیر خود به کی‌یف — از بازارهای روباز که به‌جای سالن ویران شده برپا شده‌اند، خودروهای سوخته، ساختمانی که چند هفته پیش هدف قرار گرفته و متروهایی که شب‌ها به پناهگاه مردم عادی تبدیل می‌شوند — جنگ را از سطح انتزاعی ژئوپلیتیک به سطح ملموس زندگی روزمره می‌کشد. برنهام صراحتاً اعلام می‌کند که بریتانیا اجازه نخواهد داد روسیه بار دیگر سناریوی حمله به زیرساخت‌های انرژی اوکراین را در زمستان پیش‌رو تکرار کند و تأکید می‌کند که تا زمانی که مسکو مسیر دیگری (آتش‌بس و مذاکره) را انتخاب نکند، لندن با قدرت بیشتری در کنار کی‌یف خواهد ایستاد. بدین ترتیب، اوکراین در سخنرانی او به نمادی از دفاع از «نظم مبتنی بر قواعد» و ایستادگی در برابر قلدری تبدیل می‌شود اما قواعد فقط وقتی برایشان ملموس است که هم‌راستا با منافعشان باشد.

۷. غرب آسیا و تغییر در موضع بریتانیا

در بخش مربوط به غرب آسیا، موضع بریتانیا ترکیبی است. برنهام حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳ و حماس را محکوم می‌کند و از امنیت رژیم صهیونیستی سخن می‌گوید؛ درعین حال تصریح می‌کند که این مسئله اقدامات رژیم صهیونیستی در غزه و کرانه باختری را توجیه نمی‌کند. او بر تلفات غیرنظامیان، ورود کمک‌های بشردوستانه و حفظ امکان

راه حل حفظ منافع هر دو طرف تأکید می کند. همچنین از اقدامات بریتانیا علیه تجارت کالا با شهرک های غیرقانونی، شناسایی غیرقانونی بودن اشغال سرزمین فلسطینی و تحریم افراد مشارکت کننده در ساخت شهرک ها سخن می گوید. این بخش نشان می دهد که لندن تلاش دارد میان تعهدات امنیتی خود نسبت به رژیم صهیونیستی و موضع انتقادی نسبت به وضعیت فلسطینیان تعادل برقرار کند. از منظر تحلیلی، اهمیت این رویکرد در آن است که بریتانیا تلاش می کند تصویر خود را به عنوان مدافع «نظم مبتنی بر قواعد» با مواضع عملی در برخی پرونده های منطقه ای پیوند دهد.

۸. ساخت روایت هویتی برای بریتانیا

برنهام چند ویژگی را به بریتانیا نسبت می دهد: حاکمیت قانون، عدالت، انصاف، مخالفت با نژادپرستی و تبعیض، ایستادن با ضعیف در برابر قلدرد، و گردآوردن مردم. او چند بار تکرار می کند: «می توانید روی ما حساب کنید.» (You can count on us). همین امر می تواند حمایت غیرمستقیم و میانجی گرایانه بین کشورها در نظم بین المللی جدید باشد همان طور که سیاست گذران بریتانیایی در گزارش هایشان به طور مداوم به یک جهش و بازتعریف نقش بریتانیا در نظم بین المللی اشاره می کنند. گزارش هایی که اخیراً در اندیشکده چتم هاوس منتشر می کنند از همین دست است مانند یادداشت Britain's Place in the New World Order که با سخنرانی اندی برنهام هم پوشانی دارد و این نشان می دهد بریتانیا در حال ساخت یک هویت جدید است.

یکی از بخش هایی که می توان به عنوان هویت سازی در نظر گرفت، داستان تاریخی منچستر است. برنهام به دفتر دوم داوینگ استریت در منچستر و مجسمه آبراهام لینکلن جلوی آن اشاره می کند و داستان کارگران کارخانه های پنبه منچستر در سال ۱۸۶۲ را روایت می کند که با وجود سختی اقتصادی، از خرید پنبه برده داری امتناع کردند. او این را نمونه «تغییر از پایین به بالا» و «ایستادن با ضعیف در برابر قلدرد» معرفی می کند و مستقیم به ارزش های بریتانیایی وصل می کند.

جمع بندی نهایی

سخنرانی اندی برنهام در مجمع عمومی سازمان ملل را می توان یکی از مهم ترین اسناد برای فهم جهت گیری سیاست خارجی دولت جدید بریتانیا دانست. این سخنرانی تلاش می کند تصویری از بریتانیایی ارائه دهد که پس از یک دهه تجربه خروج از اتحادیه اروپا، درصدد بازسازی قدرت خود بر اساس سه عنصر است: تاب آوری داخلی، قدرت شبکه ای میانی و قاعده گذاری بین المللی.

در سطح داخلی، امنیت از قدرت نظامی فراتر رفته و اقتصاد، انسجام اجتماعی، فضای اطلاعاتی، فناوری و تغییرات اقلیمی را نیز شامل شده است. در سطح خارجی، بریتانیا تلاش دارد اتحاد خود با آمریکا را حفظ کند، روابط با اتحادیه اروپا را تعمیق بخشد و در عین حال کانال‌های ارتباطی با چین، هند، برزیل و دیگر قدرت‌های نوظهور را توسعه دهد.

در حوزه فناوری نیز لندن تلاش دارد از ظرفیت خود در هوش مصنوعی برای افزایش قدرت اقتصادی، دفاعی و قاعده‌گذاری استفاده کند. اعلام مشارکت دفاعی هوش مصنوعی با آمریکا و قرار دادن AI در مرکز ریاست بریتانیا بر گروه ۲۰ نشان می‌دهد که فناوری‌های نوین در حال تبدیل شدن به یکی از ستون‌های جدید سیاست خارجی و امنیتی این کشور هستند.

در موضوع اوکراین، بریتانیا حمایت از این کشور را با منشور سازمان ملل، حقوق بین‌الملل و حاکمیت قانون پیوند داده و حملات به زیرساخت‌های غیرنظامی را به شدت محکوم کرده است. در موضوع خاورمیانه نیز لندن ضمن تأکید بر امنیت اسرائیل و محکومیت حماس، اقدامات اسرائیل در غزه و کرانه باختری را غیرقابل توجیه دانسته و اقداماتی علیه تجارت با شهرک‌های غیرقانونی و افراد مشارکت‌کننده در ساخت آنها اتخاذ کرده است.

در نهایت، اهمیت سخنرانی برنهام در تصویری است که از بریتانیا در نظم بین‌المللی در حال تغییر ارائه می‌کند. لندن می‌کوشد نه صرفاً یک متحد اروپایی آمریکا، بلکه یک قدرت شبکه‌ای میانی باشد که از طریق رابطه با آمریکا، اروپا، قدرت‌های نوظهور و نهادهای چندجانبه، در تعیین قواعد و شکل‌دهی به تحولات جهانی نقش ایفا کند.

منبع

<https://www.gov.uk/government/speeches/pm-speech-at-unga-22-september-2026>